

Földes-air lines

Láttak már önök 100-120 kamaszt 20-30 cm-rel a föld (pontosabban a világot jelentő deszkák) fölött lebegni?

Aki részese volt már különböző próbafolyamatoknak és megfigyelhette miként születik egy-egy prózai, zenés vagy éppen táncos produkció, s látta az alkotás teremtő pillanatait, annak már lehetnek fogalmai erről a bizonyos légi kalandról.

Aki tanúja volt már a kulturális napi díjkiosztó ceremóniának, hallotta az üdvözlő beszédet, mikor valamelyik szereplő vagy csoport arany minősítést kapott, s ezeknek a diákoknak az arcába nézett, annak már lehetnek sejtései arról, miről szólnak e sorok.

Akik érzékelték már a Földes-est egyes műsorszámai előtt a fellépők adrenalin szintjét, akik látták már a nézőtérről ezeket a gyakran profi előadások színvonalát is elérő produkciókat, akik már hallották egyszerre szárnyalni a szereplők hangját az est végén; még azok a szerencsések sem tudhatják biztosan, mi történik a finálé előtti néhány másodpercben, mielőtt szétnyílik a függöny, mielőtt minden évben akkor, először és utoljára az a száz-százhusz fiatal a közönség elé lép.

Rendezőként már jó néhányszor találkoztam ezekkel a katarzist tükröző arcokkal, az utolsó előtti pillanatokban, s ezért hiteles szemtanúként állíthatom: tanítványaink, gyermekeink, barátaink, ismerőseink húsz-harminc centiméterrel a föld fölött lebegnek.

EZÉRT ÉRDEMES...

Szűcs Tamás